**Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor**

►**B**

# KOMMISSIONENS AFGØRELSE

**af 14. juli 2010**

**om undtagelse af produktion og engrossalg af elektricitet i Italiens makrozone nord og detailsalg af elektricitet til slutbrugere, der er forbundet til mellemspændings-, højspændings- og stærkstrømsnettet i Italien, fra anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester**

*(meddelt under nummer K(2010) 4740)*

**(Kun den italienske udgave er autentisk)**

**(EØS-relevant tekst)**

(2010/403/EU)

(EUT L 186 af 20.7.2010, s. 44)

Ændret ved:

| | | | | | | Tidende | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | | | | | | nr. | side | dato |
| ►**M1** | Kommissionens gennemførelsesafgørelse september 2012 | | 2012/539/EU | af | 26. | L 271 | 4 | 5.10.2012 |

▼B

# KOMMISSIONENS AFGØRELSE

**af 14. juli 2010**

**om undtagelse af produktion og engrossalg af elektricitet i Italiens makrozone nord og detailsalg af elektricitet til slutbrugere, der er forbundet til mellemspændings-, højspændings- og stærkstrømsnettet i Italien, fra anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester**

*(meddelt under nummer K(2010) 4740)*

**(Kun den italienske udgave er autentisk)**

**(EØS-relevant tekst)**

(2010/403/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester ([1]), særlig artikel 30, stk. 5 og 6,

under henvisning til anmodning fra Compagnia Valdostana delle Acque SpA — Compagnie Valdôtaine des eaux SpA (i det følgende benævnt »CVA«) indsendt pr. e-mail af 15. februar 2010,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Offentlige Aftaler, og

ud fra følgende betragtninger:

## I. SAGSFREMSTILLING

(1) Den 15. februar 2010 indgav CVA pr. e-mail en anmodning til Kommissionen i henhold til artikel 30, stk. 5, i direktiv 2004/17/EF. Kommissionen anmodede om supplerende oplysninger pr. e-mail af den 15. april 2010 til de italienske myndigheder, og pr. e-mail af 15. april 2010 til CVA. De italienske myndigheder fremsendte supplerende oplysninger pr. e-mail af 10. maj 2010 og af 20. maj 2010, og efter en forlængelse af den oprindelige frist indsendte CVA oplysningerne den 7. maj 2010.

(2) Anmodningen fra CVA, en offentlig virksomhed jf. direktiv 2004/17/EF, vedrører følgende aktiviteter, som beskrevet i anmodningen:

a) produktion og engrossalg af elektricitet i hele Italien

([1]) EUT L 134 af 30.4.2004, s. 1.

▼B

b) alternativt, produktion og engrossalg af elektricitet i Northern Geographical Zone (i det følgende benævnt »makrozone nord« ([1])) samt

c) detailsalg af elektricitet til slutbrugere på det frie elektricitetsmarked i hele Italien.

## II. **RETSREGLERNE**

(3) Artikel 30 i direktiv 2004/17/EF foreskriver, at kontrakter, der indgås med henblik på at muliggøre udførelse af en af de aktiviteter, som direktivet finder anvendelse på, ikke er underlagt direktivet, hvis den pågældende aktivitet i den medlemsstat, hvor den udøves, er direkte undergivet almindelige konkurrencevilkår på markeder, hvortil adgangen er fri. Om en aktivitet er direkte undergivet almindelige konkurrencevilkår, afgøres på grundlag af objektive kriterier under hensyntagen til den pågældende sektors særlige kendetegn. Adgangen til et marked betragtes som fri, hvis medlemsstaten har gennemført og anvender bestemmelserne i den relevante fællesskabslovgivning, som åbner en given sektor eller en del af den for konkurrence. Denne lovgivning er anført i bilag XI til direktiv 2004/17/EF, som for så vidt angår elektricitetssektoren henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/92/EF af 19. december 1996 om fælles regler for det indre marked for elektricitet ([2]). Direktiv 96/92/EF er afløst af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/54/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 96/92/EF ([3]).

(4) Italien har gennemført og anvender ikke blot direktiv 96/92/EF, men også direktiv 2003/54/EF, og har valgt selskabsretlig og funktionel ejerskabsmæssig adskillelse for transmissions- og distributionsnettene, undtagen for de mindste selskaber, der er undtaget fra kravene om funktionel adskillelse. Følgelig og i overensstemmelse med artikel 30, stk. 3, første afsnit, bør adgangen til markedet betragtes som fri på hele Den Italienske Republiks område.

(5) Om en aktivitet er direkte undergivet almindelige konkurrencevilkår, bør bedømmes på grundlag af forskellige indikatorer, hvoraf ingen er afgørende i sig selv. Hvad angår de markeder, der er omfattet af nærværende afgørelse, er hovedaktørernes markedsandel på et givet marked et af de kriterier, som bør

([1]) Dette omfatter Zone Nord og fire andre mindre områder (Ene, Enw, Turbigo og Monfalcone), jf. bilag B til Kommissionens meddelelse af 10.1.2007: »Undersøgelse i henhold til artikel 17 i forordning (EF) nr. 1/2003 af den europæiske gas- og elsektor«, (endelig rapport), KOM(2006) 851 endelig.

([2]) EFT L 27 af 30.1.1997, s. 20.

([3]) EUT L 176 af 15.7.2003, s. 37. Det skal bemærkes, at direktiv 2003/54/EF er blevet afløst af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 55), hvori der kræves en endnu højere grad af markedsåbning. Da fristen for gennemførelsen endnu ikke er udløbet, vil der kun blive henvist til retsreglerne i direktiv 2003/54/EF.

▼B

tages i betragtning. Et andet kriterium er koncentrationsgraden på disse markeder. På grund af de særlige kendetegn ved markederne bør der også tages hensyn til andre kriterier som f.eks. balancemarkedets virkemåde, priskonkurrencen og omfanget af leverandørskift blandt kunderne.

(6) Nærværende afgørelse indskrænker ikke anvendelsen af konkurrencereglerne.

## III. VURDERING

(7) På grundlag af Kommissionens tidligere sager ([1]) skelnes der mellem følgende relevante produktmarkeder i elektricitetssektoren: i) produktion og engrossalg; ii) transmission; iii) distribution og iv) detailsalg. CVA's anmodning bør derfor analyseres uafhængigt hvad angår såvel produktion som engrossalg af detailsalg.

### Produktion og engrossalg af elektricitet

(8) CVA's anmodning vedrører, jf. betragtning 2 ovenfor, produktion og engrossalg af elektricitet i hele Italien, eller alternativt i makrozone nord.

(9) På grund af flaksehalse på forbindelse mellem forskellige zoner, hvis priser er næsten helt forbundne bør Italiens nationale område i henhold til de foreliggende oplysninger ([2]) betragtes som bestående af fire regionale geografiske markeder for så vidt angår produktion og engrossalg af elektricitet, nemlig: Macro-zone North, Macro-zone Centre South ([3]), Macro-zone Sicilien ([4]) og Sardinien. De italienske myndigheder har bekræftet, at afgrænsningen af makrozone nord stadig bør betragtes som et relevant marked; men det skal dog tilføjes, at der konstant sker ændringer, således at afgrænsningen mellem resten af makrozonerne ikke på nuværende tidspunkt ligger fast, i afventning af en række omfattende undersøgelser, og en definitiv evaluering af konkurrenceforholdene på disse geografiske markeder er derfor ikke mulig på nuværende tidspunkt. Ud fra ovenstående, og i betragtning af at CVA's kraftværker tilfældigvis er beliggende i makrozone nord, begrænses denne afgørelse i forbindelse med evalueringen af betingelserne i artikel 30, stk. 1, i direktiv 2004/17/EF til en undersøgelse af konkurrencesituationen i makrozone nord for så vidt angår produktion og engrossalg af elektricitet. Selv om makrozone nord alene udgør et relevant marked, kan den dog ikke betragtes som fuldstændig isoleret fra de omkringliggende lande og de øvrige regioner.

(10) Som det er fast praksis ([5]) i forbindelse med Kommissionens beslutninger i henhold til artikel 30 mente Kommissionen for elektricitetsproduktionens vedkommende, at »én indikator for omfanget af konkurrencen på de nationale markeder er den markedsandel, som de tre største producenter råder over«. Markedsandelen for de tre største elproducenter i makrozone nord er ifølge. de italienske myndigheder på 49,7 %. Denne koncentrationsgrad, som omfatter markedsandelen for de tre største producenter, er lavere end niveauet (52,2 %) i beslutning 2008/585/EF vedrørende Østrig, lavere end niveauet (58 % af

([1]) FUSION COMP M - 4110 EO N — ENDESA, s. 3.
([2]) Se den endelige rapport, bilag B, punkt A1,2.
([3]) Dette omfatter zonerne Centro Nord, Piombino, Centro Sud, Sud, Rossano, Brindisi og Calabria.
([4]) Dette omfatter zonerne Sicilia, Priolo og Calabria.
([5]) Kommissionens beslutning nr. 2009/47/EF; (EUT L 19, 23.1.2009, s. 57), 2008/585/EF (EUT L 188 af 16.7.2008, s. 28), 2008/741/EF (EUT L 251 af 19.9.2008, s. 35), 2007/141/EF (EUT L 62 af 1.3.2007, s. 23), 2007/706/EF (EUT L 287 af 1.11.2007, s. 18), 2006/211/EF (EUT L 76 af 15.3.2006, s. 6) og 2006/422/EF (EUT L 168 af 21.6.2006, s. 33).

▼B

bruttoproduktionen) i beslutning 2008/741/EF vedrørende Polen og meget lavere end niveauerne i beslutning 2006/422/EF og 2007/706/EF vedrørende hhv. Finland (73,6 %) og Sverige (86,7 %). Det skal dog bemærkes, at det er en stærkere koncentration end de 39 % der refereres til i beslutning 2006/211/EF og 2007/141/EF vedr. Det Forenede Kongerige. Koncentrationen betragtes dog som tilfredsstillende lav og kan derfor anvendes som indikator for, at produktion og engrossalg af elektricitet i makrozone nord i et vist omfang er direkte undergivet almindelige konkurrencevilkår.

(11) Desuden importerer Italien betydelige mænger af elektricitet, som i 2008 udgjorde over 42 997 GWh. Italien er nettoimportør og importerede ca. 13,43 % af landets samlede elektricitetsbehov ([1]). De italienske myndigheder ([2]) har bekræftet, at importen har en gavnlig virkning på konkurrencen, navnlig i makrozone nord. Selv om denne virkning skyldes den tekniske begrænsning af samkøringskapaciteten med andre lande, forventes det, at situation vil forbedres som følge af ny lovgivning ([3]). Der findes derfor et vist mål af begrænsninger for de førende producenters prisfastsættelsesadfærd i makrozone nord i form af import af elektricitet til det italienske område. Disse faktorer bør derfor opfattes som en indikator for, at produktion og engrossalg af elektricitet i makrozone nord i et vist omfang er direkte undergivet konkurrence fra andre EU-medlemsstater.

(12) Kommissionens meddelelse af 11. marts 2010»Rapport om udviklingen med hensyn til realisering af det indre marked for gas og elektricitet« fra 2010 ([4]) viste, at de tre største elproducenter stadig har kontrol over mere end 75 % af produktionskapaciteten i 14 medlemsstater. Rapporten placerer dog det italienske elektricitetsmarked i kategorien af markeder med »moderat koncentration« ([5]), og Herfindahl-Hirchman-indexet (HHI) er lavere end for andre kategorier. Da konkurrencepresset er mere udtalt i makrozone nord end i de øvrige zoner, kan koncentrationsgraden betragtes som en indikator for, at produktion og engrossalg af elektricitet i makrozone nord er direkte undergivet almindelige konkurrencevilkår.

(13) Derudover bør balanceringsmekanismernes virkemåde også tages i betragtning som en yderligere indikator, skønt de kun udgør en lille del af den samlede producerede og/eller forbrugte elektricitetsmængde i en medlemsstat. I henhold til de foreliggende oplysninger forhindrer balanceringsmekanismen — navnlig den markedsbaserede prisfastsættelse og det veludviklede »intra-day-market« — ikke elproduktionen i at være direkte undergivet almindelige konkurrencevilkår.

([1]) Dvs. den elektricitetsmængde, der er nødvendig for at dække det interne forbrug og eksporten.
([2]) Skrivelse 0018212 af 10.5.2010 fra den italienske myndighed for elektricitet og gas.
([3]) Lov nr. 99/2009 af 23.7.2009.
([4]) SEK(2010) 251 »Meddelelse af 2010«.
([5]) Tabel 3.1 i det tekniske bilag, s. 12, i Meddelelse af 2010.

▼B

**Detailsalg af elektricitet**

(14) Hvad angår detailsalget, kan der foretages en yderligere opdeling af det relevante produktmarked: A) detailsalg til industrikunder, der er forbundet til mellemspændings-, højspændings- og stærkstrømsnettet og B) detailsalg til mindre industri-, erhvervs- og privatkunder, der er forbundet til lavspændingsnettet. Der foretages en yderligere analyse af begge disse markeder.

*Detailsalg af elektricitet til slutkunder forbundet til mellemspændings-, højspændings- og stærkstrømsnettet*

(15) Som de italienske myndigheder har bekræftet, er markedet for detailsalg af elektricitet til slutkunder, forbundet til mellemspændings-, højspændings- og stærkstrømsnettet af nationalt omfang.

(16) I henhold til de foreliggende oplysninger ([1]) udgør den samlede markedsandel for de tre største detailleverandører af elektricitet til slutkunder, der er forbundet til mellemspændings-, højspændings- og stærkstrømsnettet, på 43,89 %, hvilket er en tilfredsstillende lav markedsandel ([2]), og kan således tages i betragtning som en indikator for, at markedet er direkte undergivet almindelige konkurrencevilkår.

(17) På grund af de særlige kendetegn ved det pågældende produkt (elektricitet) og det begrænsede udbud af eller manglen på passende erstatningsprodukter eller -ydelser tillægges konkurrence på prisen og prisdannelse større betydning i forbindelse med en vurdering af konkurrencesituationen på elektricitetsmarkederne. Antallet af kunder, der skifter leverandør, kan således være en indikator for reel konkurrence på prisen og således indirekte »en naturlig indikator« for konkurrencens effektivitet. Hvis kun få kunder skifter leverandør, fungerer markedet sandsynligvis ikke optimalt, selv om der ikke bør ses bort fra fordelene ved at kunne genforhandle aftalen med den hidtidige leverandør ([3]).

(18) I henhold til de nyeste oplysninger ([4]) udgjorde andelen, der skifter leverandør pr. målersted 32,50 % for store industrikunder og 32,80 % for mellemstore virksomheder i Italien. Selv om leverandørskiftet er lavere end i f.eks. Østrig, hvor andelen af store og meget store industrikunder, der skifter leverandør, udgør 41,5 % ([5]), er leverandørskiftet dog betydeligt i Italien og

([1]) Annual Report on the State of Services and the Regulatory Activities fra den italienske myndigheder for elektricitet og gas (AEEG) af 31.3. 2009, s. 76.
([2]) Det svarer nøje til koncentrationsgraden på det svenske detailmarked (43 %), jf. betragtning 14 i beslutning 2007/706/EF.
([3]) Meddelelse fra Kommissionen af 15.11.2005 om udviklingen med hensyn til realisering af det indre marked for gas og elektricitet (KOM(2005) 568 endelig (i det følgende benævnt »meddelelsen fra 2005«), s. 9.
([4]) Tabel 2.2 i det tekniske bilag, i Meddelelse af 2010.
([5]) Jf. betragtning 13 i beslutning 2008/585/EF.

▼B

omfatter næsten en tredjedel af de store og mellemstore industrikunder. Priserne på detailmarkedet for slutkunder, der er forbundet til mellemspændings-, højspændings- og stærkstrømsnettet, er desuden ikke regulerede. Situationen i Italien er derfor tilfredsstillende, hvad angår leverandørskifte og kontrol af slutbrugerprisen, og bør ses som en indikator for, at markedet er direkte undergivet almindelige konkurrencevilkår.

*Detailsalg af elektricitet til slutkunder, der er forbundet til lavspændingsnettet*

(19) Hvad angår det relevante geografiske marked for detailsalg, er dette traditionelt blevet betragtet som det nationale marked. CVA anvender i sin anmodning det nationale marked som det relevante marked for detailsalg af elektricitet.

(20) Ud fra en antagelse af, at det geografiske marked er af nationalt omfang, og ud fra de oplysninger, der på nuværende tidspunkt er tilgængelige ([1]), er koncentrationsgraden på det italienske marked for detailsalg af elektricitet meget høj. Den samlede markedsandel for de tre største detailleverandører til kunder, der er forbundet til lavspændingsnettet, er på 79,44 %, hvoraf den største leverandør alene har en markedsandel på 71,11 %. I denne forbindelse henvises der også til fast retspraksis ([2]), ifølge hvilken »store markedsandele i sig selv, medmindre der foreligger usædvanlige omstændigheder, udgør et bevis for, at der foreligger en dominerende stilling. Dette er tilfældet med hensyn til en markedsandel på 50 %«.

(21) Det italienske detailmarked er desuden opdelt i tre underkategorier, hvoraf de to første er prisregulerede:

a) en forstærket beskyttelsestjeneste for privatkunder og mindre virksomheder (med under 50 medarbejdere og en omsætning på højst 10 mio. EUR), som er forbundet til lavspændingsnettet og ikke har indgået en kontrakt om køb på det frie marked. Forvaltningen af denne tjeneste er forbeholdt for virksomheden Acquirente Unico SpA (i det følgende benævnt »eneaftageren«)

b) en tilbagefaldstjeneste for alle kunder, der ikke kan indgå i den forstærkede beskyttelsestjeneste og ikke har en kontrakt om køb på det frie marked. Denne tjeneste leveres af eneaftageren efter et udbud

c) det frie marked, dvs. resten af detailmarkedet.

(22) Disse markeder kan dog ikke betragtes som selvstændige, relevante markeder med henblik på denne afgørelse, idet kunderne kan skifte mellem underkategorierne, og da priserne i alle tre underkategorier er markedsbaserede ([3]). I henhold til årsrapporten for 2009 fra de italienske myndigheder for elektricitet og gas (AEEG) udgør det såkaldte »konkurrenceneutraliserede marked«, som omfatter »den forstærkede beskyttelsestjeneste« og »tilbagefaldstjenesten«, ca. 36 % af det samlede detailmarked. I henhold til samme rapport er den forstærkede beskyttelsestjeneste desuden kendetegnet ved en specifik leverandørs meget stærke tilstedeværelse (84,3 %), som også er aktiv på det frie marked. Ifølge de

([1]) Annual Report on the State of Services and the Regulatory Activities fra den italienske myndighed for elektricitet og gas (AEEG).

([2]) Jf. præmis 328 i dom afsagt af Retten i Første Instans (Tredje Afdeling) den 28.2.2002. *Atlantic Container Line AB* m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, sag T-395/94, Sml. 2002 II, s. 875.

([3]) De regulerede priser fastsættes faktisk på grundlag af priserne på det frie marked.

▼B

italienske myndigheder mente kunderne, at omkostningerne ved leverandørskifte var høje og at der kun var få fordele ved et leverandørskifte. Dette kombineret med lave priser i forbindelse med den forbedrede beskyttelsestjeneste gjorde det meget vanskeligt for nye operatører at opnå et tilstrækkeligt kundegrundlag i denne underkategori. Dette resulterer grundlæggende i en konkurrencemæssig fordel for operatører under den forstærkede beskyttelsestjeneste, som også opererer på det frie marked, idet kunder, der ønsker at skifte fra en forstærket beskyttelsestjeneste til det frie marked eller omvendt ofte gør det uden at skifte leverandør.

(23) Ud fra oplysningerne fra de relevante italienske myndigheder ([1]) kan det dog med henblik på nærværende afgørelse konkluderes, at det geografiske marked for detailsalg af elektricitet i Italien ikke er det nationale marked, som traditionelt antaget og formodet af ansøgeren, men derimod det lokale marked med et område, der som oftest ikke går ud over kommunegrænsen.

(24) I mangel af oplysninger om konkurrenceniveauet på hvert af de således definerede lokale markeder for detailsalg af elektricitet til slutkunder, der er forbundet til lavspændingsnettet, og i betragtning af ovennævnte tvivlsspørgsmål vedrørende konkurrenceniveauet på detailmarkedet for kunder, der er forbundet til lavspændingsnettet, både globalt og lokalt, jf. betragtning 19 22, er det ikke muligt at konkludere, om betingelserne for at indrømme undtagelser i henhold til artikel 30, stk. 1, i direktiv 2004/17/EF til detailsalg af elektricitet til slutkunder, der er forbundet til lavspændingsnettet i Italien, er opfyldt.

(25) Direktiv 2004/17/EF finder derfor fortsat anvendelse, når ordregivere indgår kontrakter, der har til formål at muliggøre detailsalg af elektricitet til slutkunder, der er forbundet til lavspændingsnettet i Italien, og når de afholder projektkonkurrencer med henblik på udøvelse af en sådan aktivitet i Italien.

## IV. KONKLUSIONER

(26) Situationen med hensyn til produktion og engrossalg af elektricitet i makrozone nord kan derfor kort gengives som følger: Den samlede markedsandel for de tre største producenter er forholdsvis lav, og den betydelige import af elektricitet har en gavnlig virkning på konkurrencen i denne zone. Som anført i betragtning 13 har balanceringsmekanismen ikke forhindret elektricitetsproduktionen i at være direkte undergivet almindelige konkurrencevilkår. Det kan derfor konkluderes, at alle ovenstående faktorer er indikatorer for, at produktionen er direkte undergivet almindelige konkurrencevilkår i makrozone nord.

(27) På baggrund af de faktorer, der er gennemgået i betragtning 8-13, bør betingelsen om, at den pågældende aktivitet skal være direkte undergivet almindelige konkurrencevilkår, jf. artikel 30, stk. 1, i direktiv 2004/17/EF, anses for at være opfyldt, hvad angår produktion og engrossalg af elektricitet i makrozone nord.

(28) Da betingelsen om fri adgang til markedet endvidere må anses for at være opfyldt, bør direktiv 2004/17/EF ikke finde anvendelse, når ordregivere indgår kontrakter med henblik på at muliggøre produktion og engrossalg af elektricitet i makrozone nord, eller når de afholder projektkonkurrencer med henblik på udøvelsen af en sådan aktivitet i det geografiske område.

([1]) Skrivelse 0032953 af 20.5.2010 fra de italienske konkurrencetilsyn.

▼B

(29) Situationen med hensyn til detailsalg af elektricitet til slutkunder, der er forbundet til mellemspændings-, højspændings- og stærkstrømsnettet i Italien, kan derfor kort gengives som følger: Den samlede markedsandel for de tre største detailleverandører er lav, omfanget af leverandørskiftet er tilfredsstillende, og der er ingen kontrol af slutbrugerprisen. Disse konklusioner svarer overens med de relevante italienske myndigheder konklusioner om, at markedet har været undergivet konkurrence i mange år, og at konkurrenceniveauet er tilfredsstillende.

(30) På baggrund af de faktorer, der er gennemgået i betragtning 15-18, bør betingelsen om, at den pågældende aktivitet skal være direkte undergivet almindelige konkurrencevilkår, jf. artikel 30, stk. 1, i direktiv 2004/17/EF, anses for at være opfyldt, hvad angår detailsalg af elektricitet til slutkunder, der er forbundet til mellemspændings-, højspændings- og stærkstrømsnettet i Italien.

(31) Da betingelsen om fri adgang til markedet endvidere må anses for at være opfyldt, bør direktiv 2004/17/EF ikke finde anvendelse, når ordregivere indgår kontrakter med henblik på at muliggøre detailsalg af elektricitet til slutkunder, der er forbundet til mellemspændings-, højspændings- og stærkstrømsnettet i Italien, eller når de afholder projektkonkurrencer med henblik på udøvelsen af en sådan aktivitet i det geografiske område.

(32) Ud fra de faktorer, der er undersøgt i betragtning 19-25, og i betragtning af ovennævnte tvivlsspørgsmål vedrørende konkurrenceniveauet på det nationale marked for detailsalg til slutkunder, der er forbundet til lavspændingsnettet, og da der desuden ikke foreligger oplysninger om samtlige relevante lokale markeder, jf. de italienske myndigheders definition, er det ikke muligt at konkludere, om betingelserne for at indrømme undtagelser i henhold til direktivets artikel 30, stk. 1, til detailsalg af elektricitet til slutkunder, der er forbundet til lavspændingsnettet i Italien, er opfyldt. Direktiv 2004/17/EF finder derfor fortsat anvendelse, når ordregivere indgår kontrakter, der har til formål at muliggøre detailsalg i Italien af elektricitet til slutkunder, der er forbundet til lavspændingsnettet, eller når de afholder projektkonkurrencer med henblik på udøvelse af en sådan aktivitet i Italien. Da de statistiske forpligtelser i artikel 67 fortsat finder anvendelse, kan det vise sig nødvendigt at tilse, om de berørte ordregivere træffer hensigtsmæssige foranstaltninger såsom ledelses- og/eller regnskabsmæssige adskillelse, således at de kan indgive korrekte rapporter om indgåelse af kontrakter med henblik på udførelse af de relevante aktiviteter, som ikke er blevet undtaget i medfør af denne afgørelse.

(33) Det skal erindres, at kontrakter om udøvelse af flere aktiviteter skal behandles i overensstemmelse med artikel 9 i direktiv 2004/17/EF. I foreliggende tilfælde betyder dette, at en ordregivende myndighed, der udøver »blandede« kontrakter, dvs. kontrakter om udøvelse af både aktiviteter, der er undtaget fra anvendelsen af direktiv 2004/17/EF, og aktiviteter, der ikke er undtaget, skal der tages hensyn til de aktiviteter, som kontrakten

▼B

først og fremmest tager sigte på. I forbindelse med sådanne blandede kontrakter, der først og fremmest tager sigte på at støtte detailsalg af elektricitet til slutkunder, der er forbundet til lavspændingsnettet, finder direktiv 2004/47/EF anvendelse. Hvis det ikke er muligt objektivt at afgøre, hvilken aktivitet der udgør kontraktens hovedgenstand, skal kontrakten tildeles efter reglerne i artikel 9, stk. 2 og 3.

(34) Denne afgørelse er baseret på de retlige og faktiske forhold i februar-maj 2010, som de fremgår af de oplysninger, som Den Italienske Republik og CVA har indsendt, rapporten fra 2005 og 2010 og de tekniske bilag samt arbejdsdokumentet af 2007, den endelige rapport og årsrapporten for 2009 fra de italienske myndigheder for elektricitet og gas (AEEG). Den kan ændres, hvis betydelige ændringer af de retlige og faktiske forhold medfører, at betingelserne for at anvende artikel 30, stk. 1, i direktiv 2004/17/EF på engrossalg af elektricitet i makrozone nord og detailsalg til slutkunder, der er forbundet til mellemspændings-, højspændings- og stærkstrømsnettet, ikke længere er opfyldt —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

*Artikel 1*

Direktiv 2004/17/EF finder ikke anvendelse, når ordregivere indgår kontrakter med henblik på at muliggøre levering af følgende tjenester:

▼M1

a) produktion og engrossalg af elektricitet fremstillet ud fra konventionelle kilder i Italiens makrozone nord;

▼B

b) detailsalg af elektricitet til slutkunder forbundet til mellemspændings-, højspændings- og stærkstrømsnettet på Den Italienske Republiks territorium.

▼M1

Direktiv 2004/17/EF finder anvendelse, når ordregivende myndigheder indgår kontrakter, der har til formål at muliggøre produktion og engrossalg af elektricitet fremstillet ud fra vedvarende kilder i Italiens makrozone nord.

▼B

*Artikel 2*

Denne afgørelse er rettet til Den Italienske Republik.